

ORPA

ΣΥΝΑΦΟΝ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΗΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια . . . Δρ. Νίαι 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχ. ἐτήσια. . . 15
Ἐν Τευρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίρ. Τ. 1
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ ερ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΝΕΡΩΤΕΣ

Δι' ἕκαστον στίχον	ἔπαρ	· · · ·	λεπτά	40
» » »	ᾄς	· · · ·	»	28
» » »	τρίς, καὶ τετράκις	»	»	20
» » »	πεντάκις καὶ ἑξαβήκις	»	»	10

Γραφεῖον τῆς ΩΡΑΣ κατὰ τὴν ὁδὸν Εὐριπίδου ἀριθ. 51.

*Εκαστον φύλλον τῆς ΩΡΑΣ τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ ἐν Ἀθίναϊς Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων λάβρων ἐπε-
τέθη κατὰ τῆς Ἑώρας, δι' ὅσα ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐπιψη-
φίσεως τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν.

Δὲν ἐπιχειροῦμεν ν' ἀντικρούσωμεν, ὅσα ἡ Ἀ'Β'φημερίς τῶν Συζητήσεων κατὰ τοῦ νόμου τοῦτου γράφει, παραλληλίζουσα αὐτὸν πρὸς τοὺς νόμους τῶν στηλιτῶν καὶ ὑποστηρίζουσα οὐδὲν ἤττον ἢ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ μὴ ὑποβάλλῃ τὸν νόμον τοῦτον εἰς κύρωσιν καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ μὴ τὸν κυρώσῃ. Ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύουσιν, εἰμὴ ὡς ἐκ περισσοῦ ὅ,τι ἄλλοτε εἴπομεν, ὅτι δηλαδὴ ὁ νόμος οὗτος ἐψηφίσθη εἰς τὸ πείσμα τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἡγετῶν κομμάτων καὶ ὅτι τὸ πείσμα τοῦτο δὲν φιλοτιμοῦνται νὰ μὴ ἐκδηλώσωσιν οὐδὲ μετὰ τὴν πανηγυρικὴν καὶ ἐμόθυμον ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νόμου. Ἐχομεν νόμον περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν καὶ τόσον φθάνει. Ἀγαπῶμεν δὲ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι εἰς τὸ πείσμα τῶν ἐκ τοῦ πείσμα τος τῆς Ἀ'Β'φημερίδος τῶν Συζητήσεων προτροπῶν, ἡ νῦν κυβέρνησις θὰ ἀπεύσῃ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν βασιλικὴν κύρωσιν τὸν νόμον τοῦτον τὸν ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν βουλὴν ἀπὸ τῆς παρελθούσης συνόδου προταθέντα, ὑπὸ δὲ τῆς βουλῆς ψηφισθέντα, ὡς ἐπρωτάθη, ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως ἢ μεταλλαγῆς.

Ἄλλ' ὅπερ ἰδίως τὴν μῆνιν τῆς ἀ' Εφημερίδος τῶν Συζητήσεων καὶ αὐτῆς α' Ὁρας διήγειρε καὶ διὰ τὸ ὅποιον φαίνεται, ἀνέλαβε τὴν κόπον τῆς συντάξεως τριστηλίου κατὰ τῆς α' Ὁρας κυρίου ἄρθρου, εἶναι αἱ ἐν τῷ ἐπικρινομένῳ ὑπὸ τῆς ἀ' Εφημερίδος τῶν Συζητήσεων ἄρθρῳ ἡμῶν σκέψεις ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν νόμου διατεξάντων.

Θορυβῆται, καὶ ἴσως με κάποιον δίκαιον, ἡ ἀ' Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ἐμβλέπουσα κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐμφάνισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν βουλευτῶν ἀπὸ τῆς δεσποτείας τῶν ἡγετῶν τῶν πρωτοπικῶν κομμάτων, τὴν διάρρηξιν τοῦ ἐπανειδιστοῦ δεσμοῦ τοῦ κομβολογίου καὶ τὴν ἴσως ἐγκαίνισιν καὶ παρ' ἡμῖν ἀληθοῦς κοινοβουλευτικοῦ βίου. Εἰς τὰς ἐπὶ τούτου σκέψεις καὶ παραinéσεις ἡμῶν ἡ ἀστείχ συνάδελφος ἐμβλέπει συμβουλὰς τοῦ Μεφιστόφελους πρὸς τὸν Φαῦστον καὶ συμβουλεύει εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ κόμματος, ὡς σωτήριον μέσον, να κρατῶσιν ἐν τῇ βουλευτηρίῳ πάντοτε τὸν σταυρὸν μήποτε ἀπροσδοκῆως ἀπαντήσωσι τὸν δαίμονα. Ἄν προσβολὴν κατὰ τῶν ἄχρι τοῦδε ὁπαδῶν τῶν ἡγετῶν ἐμπειεῖτε, κατὰ τὴν ἀ' Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων,

τὸ ἐπικρινόμενον ἡμῶν πολιτικὸν δελτίον, αἱ προσημειωθείσα
ρήσεις τῆς ἀ' Β' ἡμερίδος τῶν Συζητήσεων ὁποῖον τάχα ἐ-
παινοῦν πρὸς αὐτοὺς ἀπευθύνουσι ;

Ἄλλ' ἄς ἡσυχάσῃ ἡ ὀργισθεῖσα ἄστυα συνάδελφος. Οἱ βουλευταὶ ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἀληθῶς Φαῦστοι, ἵνα μὴ δύνωνται νὰ διακρίνωσιν ἐπὶ τέλους, ποῦ ὤθησε τὰ κοινὰ καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν ἀνυποληψίας κατεβίβασε τὴν βουλὴν τῆς Ἑλλάδος ἡ διαγωγὴ τῶν ἡγετῶν τῶν προσωπικῶν κομμάτων. Ἦδη μετὰ σπουδῆς ὑπὸ τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ὑποστηρίζεται, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς ταύτης, ὅτι οὐ μόνον ἀνάξιοι εἰμεθα συνταγματικῶν θεσμῶν, ἐν στιγμῇ καθ' ἣν ὁ Μιδάτ προσκαλεῖ, ὅπως τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας ἀπολαύσωσι, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀνάξιοι εἰμεθα πολιτικῆς ὑπάρξεως, ὡς μὴ δυνάμενοι κυβερνήσιν νὰ ἔχωμεν. Ὡς τὸ τῶνόντι κυρικῇ, κατὰ τὴν εὐγενῇ τῆς Ἀφῆμεριδὸς τῶν Συζητήσεων ἔκφρασιν, ἀναλίδεια τὸ νὰ θελήσῃ τις νὰ διῃσχυρίζηται, ὅτι οἱ βουλευταὶ, βλέποντες ψηλαφητῶς ἐπὶ τέλους ποῦ ὠδήγησε καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα ὁ ἄχρι τοῦδε σεβασμὸς αὐτῶν πρὸς τὸν δεσμὸν τοῦ κομπολογίου, δὲν θὰ θελήσωσιν ἐπὶ τέλους νὰ τὸν διαρρήξωσι. Ὡς ἤτο δέ τι, τὸ ὅποιον ἡμεῖς δὲν θέλομεν διὰ λέξεων δαίνειζομένων ἐκ τῆς συναδέλφου νὰ χαρακτηρίσωμεν, τὸ νὰ τολμᾷ τις ἐκ τῶν αὐτουργῶν τῆς οἰκτρᾶς θέσεως, εἰς ἣν περιήλθον πᾶ πράγματα, νὰ συμβουλεύῃ, πράγματι ὡς ἀληθὴς Μεφιστοφελῆς, τοὺς βουλευτάς νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς ἣν ἄχρι τοῦδε ἠκολούθησαν ἐπιβλαβὴ πορείαν καὶ νὰ μὴ ζητήσωσι διὰ τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς τὴν διόρθωσιν.

ΤΗ ΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτικὸν Ἰάννα).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 18)30. — Ἡ ἀνακοχή θὰ παραταθῇ μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου. Βεβαιοῦται ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις ἐποίησαν γνωστάς εἰς τὰς κυβερνήσεις αὐτῶν τὰς προταθείσας ὑπὸ τῆς Πύλης τροποποιήσεις.

Μεγάλαι πλημμύραι ἐγένοντο ἐν Ἀγγλίᾳ.

Κ) ΠΟΛΙΣ 18/30, ὄρα 7, 45' μ. μ. — Ἡ Πύλη δὲν ἀπέκρου-
σεν ἐν συνόλῳ τὰς προσπάθειας τῶν δυνάμεων, ἀλλ' ἔφερεν ἐνστάσεις
εἰς τινὰ αὐτῶν μέρη. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ ὁρμή θ' ἀποσοβηθῇ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου.)

(Καθυστερήσαντα).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11)29.—Μεγάλη διάσπασις ἐγένετο μετὰ τῆς
μερίδος τοῦ Γαμβέττα καὶ τῶν δημοκρατικῶν τοῦ δεξιῦ χείρτου.
Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐπεθύμουν ὅτι ἀποτρέψει πᾶσαν μετὰ τῆς γε-

ρουσίας σύγκρουσιν. Οἱ δὲ περὶ τὸν Γαμβέτταν ἐπιθυμοῦσι πολιτικὴν μᾶλλον εὐπαρησίαστον ἐν τῇ δημοκρατικῇ αὐτῆς ἐννοίᾳ.

Κ) ΠΟΛΙΣ 18)30.—Ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐστὶν μικρὸν ἐπὶ τὰ κρείττω. Αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ ἐξακολουθοῦσιν ὥσει ἐπικεῖται πόλεμος. Προσέγγισις τις μεταξὺ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς Πύλης εἶναι δυνατὴ, ἐὰν ἡ ξένη κατοχὴ ἐγκαταλειφθῇ. Ἡ Πύλη εἶναι διατεθειμένη νὰ δειχθῇ εὐδιάλλακτος ἐπὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν λοιπῶν προτάσεων. Ἡ ἀναχωρῆ, ὡς πρὸ δέκα ἡμερῶν τηλεγραφικῶς σὰς ἀνήγγειλα, θὰ παραταθῇ μέχρι Μαρτίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σήμερον ἐν τῇ βουλῇ θέλει ἐξακολουθήσει ἡ συζήτης ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν.

— Συνελθόντα χθὲς τὰ μέλη τῆς φιλελευθέρου ἐταιρίας ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἀρσακείου, ἐξελέξαντο τὴν ἐλεγκτικὴν ἐπιτροπὴν, ἥς μέλη ἐξελέχθησαν οἱ κκ. Θ. Γκίκας διὰ ψήφων 38, Γ. Γιολδάσης διὰ ψήφων 35 καὶ Κ. Χριστοφῆς διὰ ψήφων 22.

— Ὅτε τὸ χθὲς καταπλεύσαν εἰς Πειραιᾶ ἀτμόπλοιοι τῆς ἐλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας ἀνεχώρησαν ἐκ Σύρου, δὲν εἶχε φθάσει ἐτι ἐκεῖ τὸ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γαλλικὸν ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιο. Ἐπομένως δὲν ἐλάβομεν χθὲς ἐφημερίδας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ταύτας δὲ θέλει κομίσει τὸ σήμερον ἀφικνούμενον αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο.

— Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Τρίπολιν πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του ὁ ἀρτίως λαβὼν τὴν ἀδειαν τοῦ ἱατροῦ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς κ. Γ. Αἰγοπατῆς.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσαν ἐν Ἑρμοπόλει ὁ Ἀθανάσιος Ααδόπουλος, εἷς ἐκ τῶν πρώτων μεγαλεμπόρων τῆς πόλεως ταύτης, ενεργὸν μέρος λαβὼν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821, ἐφ' ᾧ καὶ εἶχε τιμηθῇ διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

— Ἀπελύθησαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου οἱ δημοδιδάσκαλοι Παλαιοπαναγιάς, Χωστίων, Τοπόλια καὶ Παραπουγγίων.

— Σήμερον οἱ ἐνταῦθα Αὐτικοὶ καὶ Διαμαρτυρούμενοι ἐορτάζουσι τὸ νέον, κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἔτος.

— Κατὰ τὰ «Νέα» τῆς Σύρου, ἀπεβίωσαν ἐκεῖσε τὴν 14 ὑπερμεσοντος, εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δώδεκα ἐτῶν ὁ ἐκ Ψαρρῶν Παπαγγελῆς, ἀγωνιστὴς τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος.

— Διωρίσθη διοικητὴς τῆς πανεπιστημιακῆς φάλαγγος ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Δημήτριος Βούρβαχης.

— Μετετέθη εἰς Ρόδον ὁ ἄχρι τοῦδε ἐν Δελβίνῳ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Διονύσιος Βιτάλης.

— Ὁ ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν ἀπὸ τῶν γυναικῶν σύλλογος τῶν Κυριῶν ἐξελέξατο ἀντιπρόεδρον τὴν σύζυγον τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς σχολῆς κ. Dumont.

— Τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Ἀττικῆς συνήλθε πολυτάκτως εἰς συνεδρίασιν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μ. Παρίση. Προσεχώρ θέλομεν δημοσιεύσει τὰ κατὰ τὰς συνεδριάσεις ταύτας ἀποφασισθέντα.

— Σήμερον περὶ ὥραν 7 καὶ 1)2 γενήσεται τακτικὴ συνεδρίασις τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Παρνασσῶς πρὸς συζήτησιν τῶν ὄρων τοῦ ὑπὸ τούτου ἐκδοθησομένου περιοδικοῦ, ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀνακοίνωσιν τῶν περὶ Ἑλληναλβανῶν ἐνεργειῶν.

— Συνήλθον χθὲς τὴν 2 ὥραν μ. μ. ἐν τῷ Σταδίῳ ἅπαντες σχεδὸν οἱ μαθηταὶ τῶν 2 ἐνταῦθα γυμνασίων. Δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ κκ. Ἰωάννης Κανακάκης καὶ Ἀθανάσιος Ἀντωνίου ἔλαβον τὸν λόγον καὶ προέτεινον ὅπως ἅπαντες μεταβῶσιν ἐν σώματι εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑπουργῶν καὶ ζητήσωσι τὴν ἐκγύμνασιν τῶν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἀ-

σχέσεων τῶν γυμνασίων. Μετὰ τούτους ὁ κ. Σπυρίδων Κουμουνοῦρος προσέθηκεν, ὅπως οὐχὶ ἅπαντες ἀλλ' ἐπιτροπὴ πενταμελὴς μεταβῇ παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς ὅπως ἀναγγεῖλη τὰ αἰτήματα τῶν μαθητῶν τὴν γνώμην ταύτην ἀποδεξάμενοι οἱ συνελθόντες, ἐξελέξαντο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς κκ. Χρ. Κατσουλίδην, Ἰω. Κανακάκην, Σ. Κουμουνοῦρον, Ἀθ. Ἀντωνίου καὶ Ἰωάννην Κριάρην.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Α. Ν. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

βουλευτοῦ Παρνασσίδος

ἐν τῇ βουλῇ, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 16 Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προτάσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς «περὶ καταργήσεως τεσσάρων πρωτοδικείων».

Κύριοι! ἐνῷ ἐναγωνίως περιεμένομεν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ μᾶς ὑποβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ προβῶμεν εἰς τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν συζήτησιν, ὁ κύριος πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παρεπονείτο κατὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι δὲν συνέρχονται νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθὲν σπουδαῖον ἔργον, ἐνῷ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἰδιαιτέρως μᾶς ἔλεγον, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς τὴν ἐξέλεξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, αἴφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ἐν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἔρριψεν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν σήμερον μίαν πρότασιν περὶ καταργήσεως τεσσάρων πρωτοδικείων καὶ τὴν ἔρριψεν οἷον ἐκθετον, χωρὶς καὶ νὰ δώσῃ τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ μέτρον τοῦτο· ἡναγκάσθησαν δ' ὡς ἐκ τούτου ἄλλοι βουλευταὶ νὰ πλάσωσι λόγους, διὰ νὰ πολεμήσωσι τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν. Ὁ πρῶτος λαλήσας ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπιτροπὴν, ἐξαναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀγορευσάντων, εἶπεν, ὅτι, οὐχὶ λόγος οἰκονομικὸς, ἀλλὰ θεωρητικὸς, ἀναφερόμενος εἰς τὴν κρείττονα τῆς δικαιοσύνης ἀπονομήν, ὑπηγόρευσε τὴν πρότασιν· ἀφοῦ δὲ ἀρκετὸς ἐμεσολάβησε χρόνος καὶ πέντε ἐκ τῶν κυρίων βουλευτῶν ἠσχολήθησαν λαλοῦντες, ἵνα ἀναιρέσωσι τὸν προβληθέντα λόγον, ἀνῆλθεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ βῆμα καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις ἀναιρῶν τὸ πρὸ αὐτοῦ λαλήσαν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι λόγοι οἰκονομίας ὑπηγόρευσαν τὸ μέτρον.

Πρώτην φοράν ῥίπτεται ἐξαπίνης τοιαύτη πρότασις περὶ καταργήσεως τεσσάρων πρωτοδικείων, ἥτοι περὶ ἀφαίρεσεως τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ 200 χιλιάδων ψυχῶν, καὶ δὲν δίδεται ὑπὸ τῶν προτεινάντων οὐδὲ λόγος ἀποχωρῶν· τὸ δὲ χεῖριστον, ζητεῖται καὶ ἡ ἐπιψήφισις τῆς τοιαύτης προτάσεως τὴν κατασπένδοντες. Νομίζω, ὅτι εὐθὺς ἀμέσως, ἥτοι μετὰ τὴν συζήτησιν, ἥτις ἐγένετο, ἐπείσθητε, ὅτι τοιαύται πρότασις δὲν πρέπει νὰ τίθεται ὑπὸ συζήτησιν μετὰ τὸς σπουδῆς, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ μορφώσῃτε γνώμην καὶ πεποίθησιν ἀσφαλῆ περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου οὕτως ἐκτετατοῦ καὶ σπευδόντος. Ὁ ἐκ Μαντινείας βουλευτὴς κ. Μανέτας, ἐξ ὀνόματος τῆς ἐπιτροπῆς προσέβαλε ὡς δικαιολογικὸν λόγον τὴν τετριμμένην θεωρίαν, ἥτις ἅπαντάται εἰς τινὰς συγγραφάς, ὅτι πρέπει ὅσον ἐνεστὶ ὀλιγώτερα νὰ ᾖναι τὰ δικαστήρια διὰ ν' ἀπονέμῃται πληρέστερον ἡ δικαιοσύνη· ὁ πρόεδρος ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς ἄλλον προσέβαλε δικαιολογικὸν λόγον τὴν οἰκονομίαν τῶν δημοσίων δαπανῶν χάριν τῶν προπαρασκευῶν. Εὐρέθη καὶ βου-

λευτής, ὁ πρὸ ὀλίγου καταβάς τὸ βῆμα, ὅστις εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ τὰ τέσσαρα ταῦτα πρωτοδικεῖα συνεστάθησαν ὡς ῥασφέτι, δοθέν εἰς ἰσχύοντα πρόσωπα πολιτευόμενα, πρέπει δι' αὐτὸν τὸν λόγον νὰ καταργηθῶσιν. Εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀπαξιῶ νὰ ἀπαντήσω, οὐ μόνον διότι ὅ,τι εἶπεν εἶναι ὕβρις κατὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ διότι καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς ἀναίρεσιν τοιούτου ἰσχυρισμοῦ δὲν εἶναι ἀνταξία τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος. Ἀς ἐξετάσωμεν πρῶτον τὸν λόγον τὸν δοθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Μανέτα. Δὲν κρίνω ἐπ' ἀναγκῆς νὰ ἐπαναλάβω, ὅσα ὁ ἀξιοτίμος ἐκ Δευκάδος βουλευτὴς καὶ φίλος μου κ. Σέρβος σὰς εἶπε πρὸ ὀλίγου, ἵνα ἀποκρούσῃ τὴν θεωρίαν ταύτην, καὶ ἰδίως τὴν παρατήρησιν αὐτοῦ, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρώπῃς ἔθνη μᾶλλον προηγμένα ἡμῶν εἰς τὸν πολιτισμὸν εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι πρωτοδικεῖα εἰς ἀπόστασιν δύο ὥρων. Ἰσως ὅμως ἀντιτάξῃ τις, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐπικράτειαι εὐρωπαϊκαί, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ πρωτοδικεῖα ἐλάσσονα τῶν παρ' ἡμῖν. Ἀλλὰ, κύριοι, αἱ ἐπικράτειαι ἐκεῖναι διατελοῦσιν ὑπὸ περιστάσεις ἀσυγκρίτως διαφόρους τῶν παρ' ἡμῖν. Εἰς τὰς ἐπικρατείας ἐκεῖνας ὑπάρχουσι μέσα συγκοινωνίας τοσαῦτα, ὥστε, ἂν θελήσωμεν νὰ συγκρίνωμεν τὴν χώραν ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνας, θέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν νηπιότητα καὶ καθυστέρησιν ἡμῶν ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕτερος λόγος, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἀνέφερε τῶν ἀγορευσάντων, ὅτι ὑπάρχουσι πόλεις πολυπληθεῖς καὶ κέντρα μεγάλα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπρότιμῃσαν αἱ ἐπικράτειαι ἐκεῖναι νὰ συστήσωσι τὰ δικαστήρια. Ἐκεῖ λοιπὸν δύναται τις ἴσως νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ δικασταὶ οἱ ἐδρεύοντες εἰς τόσῳ πολυπληθεῖς καὶ πεπολιτισμέναις πόλεις, δυσκολώτερον δύνανται νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἀπὸ τοπικὰς πιέσεις καὶ ἐπιρροάς· ἀλλ' ἐξετάσωμεν, παρ' ἡμῖν ὑπάρχει τὸ αὐτό; ὁποῖα διαφορὰ μεταξὺ τῆς Λαμίας καὶ Ἀμφίσσης; μήπως ὁ πληθυσμὸς τῆς Λαμίας εἶναι μεγαλειότερος ἀπὸ τὸν τῆς Ἀμφίσσης; μήπως οἱ κάτοικοι τῆς Λαμίας εἶναι περισσότερον προηγμένοι εἰς τὸν πολιτισμὸν ἀπὸ τῶν τῆς Ἀμφίσσης, ὥστε ὁ δικαστὴς διαμένων εἰς τὴν πρώτην πόλιν νὰ ὑποβάλληται ὀλιγώτερον εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῶν τοπικῶν σχέσεων; Καὶ ὅμως ἔρχεται ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ σὰς λέγει, ὅτι τοὺς πρωτοδικὰς τῆς Ἀμφίσσης πρέπει νὰ μεταθέσῃτε εἰς Λαμίαν, διότι ἐν Ἀμφίσσῃ ἐπηρεάζονται περισσότερον ἢ ὅσον δύνανται νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἐν Λαμίᾳ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των. Νομίζω, κύριοι, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναιρέσω αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἐπιτροπῆς· ὅλοι γνωρίζετε, ὅτι αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος ὀλίγον διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων. Ἐὰν ἐξαίρεση τις τὴν πρωτεύουσαν καὶ δύο ἢ τρεῖς ἄλλας πόλεις, δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν λοιπῶν μεγάλη διαφορὰ πληθυσμοῦ καὶ ἡθῶν. Ἀλλὰ, κύριοι, ὑπάρχει τις μεταξὺ ὑμῶν ὁ φρονῶν, ὅτι ὁ δικαστὴς, ὅστις διαμένει εἰς τὰς δευτερευούσας πόλεις, ἐπηρεάζεται περισσότερον τοῦ διαμένοντος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἢ ἐν ἄλλαις μεγαλοπόλεσιν; Ἀκριβῶς τοῦναντίον συμβαίνει. Ὅλοι γνωρίζετε, ὅτι οἱ δικασταὶ οἱ διαμένοντες ἐν δευτερευούσαις πόλεσι δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι καὶ ἐπιθυμοῦσι τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν μεταθέσθαι, ὡς ἐκ τούτου δὲ οὐ μόνον οὐδένα ἔχουσι λόγον νὰ ἐπηρεάζωνται, ἀλλὰ προσδίδουσι καὶ μέχρι τοῦ νὰ δυσαρεστῶσι τοὺς πολιτευομένους, ἵνα οὕτω κατορθωθῇ ἡ μεταθέσις των.— Ἀλλὰ, πλὴν τούτων, ἡ ἑλλειψὶς τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ὑπῆρξεν ὁ ἰσχυρότερος λόγος, ὁ ὁποῖος ὑπηγόρευεν εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα τὴν σύστασιν τῶν πρωτοδικείων, ὧν ἡ κατάργησις προτείνεται. Ἐὰν βεβαίως εἴχομεν τὴν συγκοινωνίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἐν Εὐρώπῃ, ἐὰν εἴχομεν οὐχὶ σιδηροδρόμους, ἀλλ' ἀμαξίτάς μόνον ὁδοὺς, συν-

δεύουσας τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἤθελεν εἶσθαι ἴσως εὐλογον τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ὅσον ἐνεσθὶ ὀλίγα πρέπει νὰ ἔχωμεν πρωτοδικεῖα. Ἀλλ' ὅταν, κύριοι, ἀναλογισθῇτε ὅτι ἡ κατάργησις τῶν πρωτοδικείων τούτων οὐδὲν ἕτερον ἀποτελέσμα θέλει ἔχει εἰμὴ τὴν ἀρνήσιν τῆς δικαιοσύνης εἰς τοὺς κατοίκους ἐπὶ τὰς ἐπαρχίαν, θέλετε ὁμολογήσει, ὅτι ἡ θεωρία τὴν ὁποίαν προέτεινεν ἡ ἐπιτροπὴ, οὐδεμίαν ἔχει αἰτίαν δι' ἡμᾶς. Θέλετε μοι ἐπιτρέψαι νὰ μεταδώσω ὑμῖν πληροφορίας τινάς, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρωτοδικεῖον Ἀμφίσσης, διότι τὰ κατὰ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ γινώσκω καλῶς καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως. Ἐκ τῶν δύο ἐπαρχιῶν Παρνασσίδος καὶ Δωριδος, αἵτινες ὑπήχθησαν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον τοῦτο, ὑπάρχουσι κομποπόλεις καὶ χωριά, ὧν οἱ κάτοικοι, ἵνα φθάσωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ, πρέπει νὰ ὁδοιπορήσωσι τρεῖς ἡμέρας καὶ νὰ ὑποστῶσι πολλοὺς καὶ διαφόρους κινδύνους, διερχόμενοι δυσβάτους ἢ μᾶλλον ἀδιεβάτους ὁδοὺς, ποταμούς καὶ ὄρη, καὶ ἐκτιθέμενοι εἰς τὰς περιπετείας, ὅσας παρυσιάζει ἐν τῇ νομῷ ἐκεῖνῳ ἡ μὴ παγιωθείσα εἰσέτι δημοσία ἀσφάλεια.

Τοιαύτης, κύριοι, εἶναι ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν Παρνασσίδος καὶ Δωριδος καὶ τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ, ἥτοι τῆς Λαμίας, ὥστε εἰς προγενεστέραις ἐποχὰς πολλοὶ τῶν κατοίκων, καλούμενοι ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου Λαμίας ὡς μάρτυρες, ἤναγκάζοντο νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Λαμίαν, διὰ τῆς αὐτῆς δὲ ὁδοῦ ἐπανῆλθον εἰς Ἀμφίσιον, ἔδα πάντησαν δηλαδὴ διὰ μίαν μαρτυρίαν 20 περὶ τοῦ ἡμέρας. Γνωρίζω, ὅτι πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐν Ἀμφίσσῃ πρωτοδικείου ὑπῆρξαν συμπολιταὶ μου, οἵτινες, εἰ καὶ σπουδαίως ἠδικήθησαν, ἀναλογιζόμενοι τοὺς κινδύνους καὶ τὰς δαπάνας τῆς εἰς Λαμίαν μεταβάσεως ἐγκατέλιπον τὰ δικαίωμάτα των καὶ ἀφῆκαν τὸν Νόμον ἀνικανοποίητον.

Τὸ πρωτοδικεῖον τῆς Ἀμφίσσης, κύριοι, δὲν συνέστη, ὅπως ὁ πρὸ ὀλίγου καταβάς τοῦ βήματος εἶπεν, ἀλλ' ἀπὸ ἐμελετήθησαν σπουδαίως οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορευόμενοι τὴν σύστασιν τοῦ. Πρωτοδικεῖον ἐν Ἀμφίσσῃ ὑπῆρχεν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, ὅτε συνεστάθησαν τὰ πρωτοδικεῖα· ἀλλ' ὅτε κατηργήθησαν αἱ διοικήσεις καὶ λόγοι πολιτικοὶ ἠναγκάσαν τὴν κυβέρνησιν νὰ θέσῃ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ εἰς τὸ τελευταῖον ἄκρον, τὴν Λαμίαν, ἐνῷ ἡ Ἀμφίσιον εἶναι τὸ κέντρον τοῦ νομοῦ, μετετεθῇ καὶ ἡ ἔδρα τοῦ πρωτοδικείου εἰς Λαμίαν, ἥτοι παρηκολούθησε τὴν ἔδραν τοῦ Νομοῦ τῇ προφανεῖ ἀδικίᾳ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν Παρνασσίδος καὶ Δωριδος. Τὴν ἀδικίαν αὐτὴν καὶ τότε ἀνεγνώρισαν καὶ ἐξηκολούθουν ν' ἀνομολογῶσι δικαστικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ὑποβάλλουσαι ἐκαστοτε ἐκθέσεις εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ὀλίγον δὲ πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐν Ἀμφίσσῃ πρωτοδικείου, αἱ ἐν Λαμίᾳ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ὑπέβαλον ἐκθέσεις διεξοδικὰς, δι' ὧν παρίσταν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἡ σύστασις πρωτοδικείου ἐν Ἀμφίσσῃ εἰς οὐδεμίαν θέλει ὑποβάλλει δαπάνην τοῦ δημόσιον ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν μαρτυρικῶν δικαιωμάτων, αἵτινα τὸ δημόσιον πληροῖ διὰ τὴν εἰς Λαμίαν μετάβασιν τῶν μαρτύρων. — Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν βασιμῶς τὰς προσδοκίας τῶν ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ πρωτοδικείου τούτου γνωμοδοτησάντων ἢ συνεργησάντων. — Ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικὴν τὸ πρωτοδικεῖον τοῦτο ἀπεδείχθη ὡς λίαν ὠφέλιμον εἰς τὸ δημόσιον, διότι οὐ μόνον τὰ διὰ μαρτυρικὰ δικαίωματα πληρονομήσας πρότερον μέγала ποσὰ ἡλαττώθησαν κατὰ τὰ 9/10, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ εὐκολοῦς τῆς δικαιοσύνης ἀπονομή προῦκάλεσε τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διεκδίκησιν τῶν δικαίων τῶν πο-

λιτῶν καὶ ἡὔξησε τὴν κατανάλωσιν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὸ δημόσιον νὰ ἔχῃ πλεόνασμα σχετικῶς πρὸς τὰ καταβαλλόμενα διὰ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ δικαστηρίου. Ὑπὸ ἐποψίν δὲ ἠθικοπολιτικῇ, τὸ δικαστήριον τῆς Ἀμφίσσης ἀνταπεκρίθη πληρέστατα εἰς τὸν προορισμόν του. Ἠλαττώθησαν σπουδαίως τὰ ἐγκλήματα, κατεστάλη ἡ μαστιζούσα πρὶν τὸν τόπον ζωοκλοπῆς, σπουδαία δὲ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ προσηνέχθη ὑπηρεσία εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας. Τοσοῦτον δ' ἐξετιμήθη ἡ τοῦ δικαστηρίου τούτου πορεία, ὥστε ὁ δῆμος Ἀραχώδης ὑπαγόμενος εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐζήτησε νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Ἀμφίσσης.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐσυστήθη ἐν Ἀμφίσσῃ τὸ πρωτοδικεῖον καὶ λειτουργεῖ τόσῳ ἐπιτυχῶς ἐπὶ δεκαετίαν, καὶ ἀφοῦ ἀπεδείχθη προσφέρον σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον αὐτόν, νομίζετε, ὅτι ἡ ἀφαίρεσίς του εἶναι τι ἀνάξιον λόγου διὰ νὰ τὴν ψηφίσῃτε ἀσυζητητεῖ; Νομίζετε, ὅτι οἱ κάτοικοι θ' ἀνεχθῶσι τὴν τόσον σκληρὰν ἀδικίαν; νομίζετε, ὅτι δύνασθε νὰ εἴπητε εἰς τοὺς κατοίκους ἐπτά ἐπαρχιῶν ἐκ 200,000 ψυχῶν, ὅτι, καίτοι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ἀφορῶν εἴτε εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν δημοσίων δαπανῶν, εἴτε εἰς ἄλλο τῆς πολιτείας συμφέρον, οὐχ ἥττον πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν στέρησιν τῆς δικαιοσύνης μόνον διὰ νὰ ἰκανοποιηθῇ τὸ πείσμα ἢ ἡ ἀντιζηλία ἐτέρων ἐπαρχιῶν μὴ ἔχουσιν πρωτοδικεῖα; Καὶ τίς εἶναι ἐναντίος νὰ συσταθῶσι καὶ ἕτερα πρωτοδικεῖα, ἂν καὶ ὅπου ὑπάρχῃ ἀνάγκη; Πιστεύω, ὅτι καλῶς θέλετε ἐκτιμᾶσαι τὴν σπουδαιότητα καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ψήφου σας.

Ἀλλ' ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ μᾶς εἶπεν, ὅτι λόγοι οἰκονομίας ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ μέτρον τοῦτο· ὁ κ. πρόεδρος ἐνόμισεν, ὅτι οἱ λογαριασμοί, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμε διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τὰ συμπεράσματα τοῦτο, δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ δώσωμεν ἐν γνώσει τὴν ψήφον μας. Ὅτε δὲ προσελθόν ὑπὸ δύο ἀξιοτίμων συναδέλφων νὰ δηλώσῃ, εἰς ποῖα ποσὰ νομίζει ὅτι θέλουσιν ἀνέλθει αἱ οἰκονομίαι, ἕτερος συναδελφος καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, ἀπήντησεν ὅτι εἰς 120,000 δραχμῶν θέλει ἀνέλθει ἡ οἰκονομία· ἀλλ' ἐνῶ τοῦτο ἔλεγεν, ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι μόλις εἰς 40,000 θ' ἀνέλθουν. Ἀλλὰ, κύριοι, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραδεχθῇτε, ὅτι αἱ οἰκονομίαι εἶναι σπουδαῖαι, ἀφοῦ δὲν πρόκειται παρὰ μόνον περὶ καταργήσεως τῶν θέσεων τῶν εἰσαγγελέων; δὲν εἶναι ἀνάγκη πολλὴν ἀριθμητικὴν ἕκαστος νὰ γνωρίζῃ διὰ νὰ ὑπολογίσῃ, ὅτι ἡ κατάργησις τεσσάρων εἰσαγγελέων καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῦ διὰ πρωτοδικεῖα οἰκήματος δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὸ κράτος οἰκονομίαν ἀνωτέραν τῶν 40,000 καὶ διὰ τὰ τέσσαρα πρωτοδικεῖα.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι πρόκειται μικρά τις οἰκονομία νὰ ἐπέλθῃ, νομίζετε, τῶντι, ὅτι εἶναι πραγματικὴ ἡ οἰκονομία αὕτη; δι' αὐτὸ ἀρχόμενος τοῦ λόγου εἶπον, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιμεινῶσιν οἱ κύριοι εἰς τὸ νὰ ἐπιψηφισθῇ σήμερον ὡς κατεπείγουσα ἡ πρότασις τῶν, ἔπρεπεν αὐτοὶ πρῶτοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναβολήν, ἀφοῦ δὲν ἦσαν προπαρεσκευασμένοι νὰ δώσουν τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες, ὥστε αὐριοι νὰ φέρουν τὰ στοιχεῖα τ' ἀναγκαῖα εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεως τοῦ κοινοβουλίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κύριοι τῆς ἐπιτροπῆς δὲν τὸ ἐπραξαν, ἐγὼ ἐν ὀλίγοις θὰ σᾶς εἴπω, ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ, ὅχι μόνον δὲν θέλομεν ἐπιτύχει οἰκονομίαν τινα, ἀλλὰ τοῦναντίον θέλομεν αὐξήσει τὰς δαπάνας τοῦ κράτους. Ὅσοι ἐκ τῶν συναδέλφων ὑπῆρξαν εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐνησχολήθησαν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν μαρτυρικῶν δικαιο-

μάτων εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι, πόσα δικαιώματα μαρτυρικὰ πληρόνεται, ὅταν αἱ ἀποστάσεις ᾖναι μεγάλαι. Ὅταν ἐσυστήθη τὸ πρωτοδικεῖον τῆς Ἀμφίσσης, εἶχεν, ὡς σᾶς προεῖπον, προηγηθῇ μελέτη ἀκριβῆς περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπλήρουν τὸ δημόσιον κατ' ἔτος διὰ τοὺς μάρτυρας τοὺς μεταβαίνοντας εἰς Λαμίαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Παρνασσίδος καὶ Δωρίδος. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξήχθη ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων, ἐκ τῆς συζητήσεως δὲ ἀπεδείχθη, ὅτι διὰ μόνου τοῦ ποσοῦ τῶν μαρτυρικῶν δικαιωμάτων ἦτο δυνατόν ὁλόκληρον τὸ πρωτοδικεῖον Ἀμφίσσης νὰ συντηρηθῇ, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αὐξήσις τῶν ἐκ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπράξεων ὡς ἐκ τῆς προχείρου καὶ εὐκόλου ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης.

Ὡς ἐκ τῆς μελέτης λοιπὸν, ἡ ὁποία ἐγένετο ἄλλοτε ὡς πρὸς ἐν τῶν πρωτοδικείων τούτων, δύνασθε νὰ κρίνῃτε καὶ περὶ τῶν ἄλλων, δύνασθε δὲ ἀσφαλῶς νὰ παραδεχθῇτε, ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως αὐτῆς πρόκειται νὰ αὐξήσῃτε βεβαίως τὰς δημοσίας δαπάνας.

Βλέπω, ὅτι οἱ πλείστοι ὑμῶν ἐπιθυμεῖτε τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως· ὡς ἐκ τούτου δὲ θέλω καταπαύσει ἐνταῦθα τὸν λόγον. Νομίζω, ὅτι ἐκ τῶν λεχθέντων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου οἱ πάντες ἐπέσθητε, ὅτι δὲν ὑπάρχουν τ' ἀναγκαῖα στοιχεῖα, διὰ νὰ μορφώσωμεν ἀσφαλῆ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ, ἂν ἀκόμη τινὲς ἐξ ὑμῶν εἴσθαι ἐκ προλήψεως ὑπὲρ τῆς προτάσεως αὐτῆς, πρέπει νὰ ἔχητε τὴν ὑπομονήν, ἀναβάλλοντες μέχρι τῆς αὐριοῦ τοῦλάχιστον, ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ φέρῃ τὴν ἀπόδειξιν τῶν οἰκονομιῶν, τὰς ὁποίας ὑπόσχεται ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεως αὐτῆς.

Ἐὰν ὅμως παρ' ἐλπίδα προβῇτε εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης, ὀφείλω ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑπομνήσω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι αἱ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοιαύτης προτάσεως συνέπειαι θέλουν σᾶς πείσει, ὅτι τὸ μέτρον, περὶ οὗ πρόκειται, εἶναι καὶ ἐν τῇ βάσει καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἀδικαιολόγητον, ἢ δὲ πρὸς ἐπιψήφισιν αὐτοῦ δεικνυμένη σπουδὴ οὐδεμίαν περιποιεῖ τιμὴν εἰς τοὺς κοινοβουλευτικούς; ἡμῶν θεσμούς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ ΦΕΡΕΤΡΟΠΟΙΕΙΟΝ Δημητρίου Μαντζουράνη, κείμενον κάτωθεν τῆς οἰκίας του καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «Βουβουλίνης» εἰρρίσκονται φέρετρα διὰ νεκροῦς παντὸς καὶ διαφόρου μεγέθους τελειωμένα, με κοσμήματα ὅπως νέα ἐξ Βυζαντίου, πωλοῦνται εἰς εὐθηνότατην τιμὴν, καὶ ἀπὸ τὴν συμφωνίαν ἐκπύπτονται 20 δραχ. ἐπὶ ταῖς ἑκατον. Εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα πωλεῖται ἐλαιόλαδον καθαρῶτατον καὶ πετρέλαιον τῆς Ἀμερικῆς χονδρικῶς τε καὶ λιανικῶς εἰς μετρίας τιμὰς· οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν καὶ θὰ μείνωσι εὐχαριστημένοι. (Β'. 72—α').

Εἰς τὸ καφενεῖον τῆς ὁδοῦ «Ἑλλάδος» καθὼς καὶ εἰς τὸ «Χαροπλάστειον» «Λουξεμβούργον» πωλοῦνται καθέκαστην εἰσιτήρια τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου· καὶ εἰς μὲν τὴν Ὁραίαν Ἑλλάδα πωλοῦνται τὰ καθίσματα τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς πλατείας εἰς δὲ τὸ Λουξεμβούργον τῆς δεξιᾶς. (Ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ θεάτρου). (Β'. 65 γ.).

Οἱ ἐκδότες.

Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗΣ καὶ Π. ΑΣΛΑΝΗΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Μ. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ.